ISTOTNE POPRAWY WSKAŹNIKÓW WOMAC I LEQUESNE PO ROCZNYM LECZENIU RALOKSYFENEM KOBIET […]

I Środkowo Europejski Kongres Osteoporozy i Osteoartrozy oraz XIII Zjazd Polskiego Towarzystwa Osteoartrologii i Polskiej Fundacji Osteoporozy, Kraków 6-8.10.2005

Streszczenia:
Ortopedia Traumatologia Rehabilitacja 2005, vol 7 (Suppl. 1), s168-169.

P41
ISTOTNE POPRAWY WSKAŹNIKÓW WOMAC I LEQUESNE PO ROCZNYM LECZENIU RALOKSYFENEM KOBIET Z OSTEOPENIĄ I CHOROBĄ ZWYRODNIENIOWĄ KOLAN

Badurski J.E.,1 Daniluk S., Holiczer W.,2 Dobreńko A., Nowak N., Jeziernicka E.
1Centrum Osteoporozy i Chorób Kostno-Stawowych w 15-461 Białymstoku, ul. Waryńskiego 6/2, Białystok
2 Politechnika Białostocka, Wydział Elektryczny, Zakład Aparatury Medycznej

Słowa kluczowe: gonarthritis, raloksyfen

Procesy resorpcji i tworzenia kości są ściśle ze sobą sprzężone. Poprzez hamowanie aktywności osteoklastów hamuje się równocześnie rekrutację, dojrzewanie i aktywność osteoblastów, które obciąża się odpowiedzialnością za degradację chrząstki w wyniku aktywacji RANK przez RANKL. Niewykluczone, że dzieje się to dzięki nadprodukcji w nich cytokin prozapalnych w kości podchrzęstnej.

Zrozumiałe zainteresowanie budzi zjawisko równoczesnego wzrostu resorpcji kości z nasileniem klinicznych objawów choroby zwyrodnieniowej u kobiet zaraz po wypadnięciu funkcji jajników. Kieruje to uwagę na rolę estrogenów w obu tych procesach. Od innych antyresorbantów odróżnia je możliwość oddziaływania poprzez receptory, które znajdują się zarówno w osteoblastach i osteoklastach jak i w chondrocytach. Podobnie jest w przypadku specyficznych modulatorów receptora estrogenowego (SERM) oddziaływujących na te same receptory w kości i chrząstce. Równocześnie wykazaliśmy hamowanie wydalania markerów degradacji chrząstki (CTX-II/Kr) pod wpływem 12-miesięcznego leczenia raloksyfenem kobiet z osteopenią i chorobą zwyrodnieniową kolan (ch.z.k.) (1). I o ile wpływ estrogenowej terapii zastępczej (HTZ) w hamowaniu postępu OA u kobiet po menopauzie został przekonująco udokumentowany, o tyle podobne działanie leków z grupy SERM, w tym najlepiej poznanego raloksyfenu (RLX), czeka na zbadanie.
Celem badania była ocena klinicznych parametrów bólowo-czynnościowych WOMAC i Lequesne u przed i po 12 miesiącach przyjmowania raloksyfenu.
Badanie przeprowadzono u 65 kobiet w wieku 52-79, średnio 65,4 lat, z rozpoznaną – wg kryteriów ACR i w 1-3 stopniu zaawansowania wg Kellgrena i Lawrensa – ch.z.k., z niską masą kostną (BMD o T-score pomiędzy –1.- i –2.5 w sz.k.u. i w kręgosłupie L1-L4), bez przeciwwskazań do leczenia raloksyfenem. Pacjentki losowo przydzielano do grupy kontrolnej (C), przyjmującej wapń z wit. D, bądź do grupy leczonej (E) j.w. plus 60 mg raloksyfenu, RLX (EVISTA f-my Eli Lilly) dziennie, w przybliżonym stosunku liczbowym 1:2. Uczestniczki obu grup przyjmowały wapń do dawki dziennej 1200 mg, witaminę D3 800 I.U, oraz w razie bólu, tramadol 1-2 x 50 mg/dobę. Kliniczną ocenę objawów ze strony kolan oparto o indeksy WOMAC (2) i Lequesne (3).
Wyniki wskazały na wybitnie znamienną poprawę indeksu WOMAC (p=0.002), zaś testu Lequesne na granicy istotności (p=0.05), a testowy poziom prawdopodobieństwa dla korelacji między CTX-II/Kr a indeksem WOMAC wyniósł p=0.058.

Wniosek: Raloksyfen podawany kobietom przez 12 miesięcy spowodował zmniejszenie degradacji chrząstki przy równoczesnej poprawie klinicznej mierzonej indeksami WOMAC, i w mniejszym stopniu, indeksem Lequesne. Przemawia to za przeciwartrotycznym działaniem raloksyfenu.
Piśmiennictwo: 1. Daniluk S., Badurski J., z wsp. XIII Zjazd PTOA i PFO Kraków 2005. 2. Bellamy N: WOMAC osteoarthritis index.University of Western Ontario,1995. 3. Lequesne M.: Semin Arthritis Rheum 1991,20:48.

P41
SIGNIFICANT IMPROVEMENT OF WOMAC AND LEQUESNE INDICES AFTER 1-YEAR RALOXIFENE TREATMENT IN WOMEN WITH OSTEOPENIA AND KNEE OSTEOARTHRITIS

Badurski J.E.,1 Daniluk S., Holiczer W.,2 Dobreńko A., Nowak N., Jeziernicka E.
1Centrum Osteoporozy i Chorób Kostno-Stawowych w 15-461 Białymstoku, ul. Waryńskiego 6/2, Białystok, Poland
2 Politechnika Białostocka, Wydział Elektryczny, Zakład Aparatury Medycznej, Białystok, Poland

Keywords: knee osteoarthritis, raloxifene

(English version of the abstract not submitted)

POSTĘPOWANIE OPERACYJNE W ZŁAMANIU KOŚCI ŁÓDECZKOWATEJ JAKO LECZENIE Z WYBORU A

WTÓRNE LECZENIE […

II Środkowo Europejski Kongres Osteoporozy i Osteoartrozy oraz XIV Zjazd Polskiego Towarzystwa Osteoartrologii i Polskiej Fundacji Osteoporozy, Kraków 11-13.10.2007
Streszczenia:
Ortopedia Traumatologia Rehabilitacja 2007, vol 9 (Suppl. 2), s186.

P41
POSTĘPOWANIE OPERACYJNE W ZŁAMANIU KOŚCI ŁÓDECZKOWATEJ JAKO LECZENIE Z WYBORU A WTÓRNE LECZENIE OPERACYJNE

Stolarczyk A.1,2, Karliński M.1, Nagraba Ł.1, Mitek T.1, Siuda M.1

1 Klinika Ortopedii i Rehabilitacji II Wydział Lekarski Akademia Medyczna w Warszawie
2 Zakład Rehabilitacji Klinicznej Oddziału Fizjoterapii II Wydział Lekarski Akademia Medyczna w Warszawie

Słowa kluczowe: kość łodeczkowata, leczenie operacyjne

Wstęp
Złamanie kości łódeczkowatej jest najczęściej występującym uszkodzeniem kości nadgarstka i stanowi 2-7% wszystkich złamań. Dotyczy głównie młodych, zdrowych, prowadzących aktywny tryb życia mężczyzn. Ocena radiograficzna tego urazu jest trudna i często może być negatywna. Również obecne wytyczne i wskazania co do strategii postępowania w tym złamaniu nie są do końca spójne. Generalnie, opatrunek gipsowy jest zalecany w przypadku złamań bez przemieszczenia oraz klinicznie podejrzanych, ale radiologicznie nie potwierdzonych złamaniach. Otwarte nastawienie i wewnętrzna fiksacja jest leczeniem z wyboru dla przemieszczonych złamań i pozostaje opcją dla złamań nieprzemieszczonych. Celem pracy była ocena i porównanie postępowania operacyjnego w złamaniu kości łódeczkowatej jako leczenia z wyboru do wtórnego leczenia

operacyjnego.

Materiał i metody

Badanie przeprowadzono w WSzZ w Kielcach. Obejmowało ono grupę 23 osób (22 mężczyzn; wiek 17-50 lat). Kryterium włączającym do badania były: złamania kości łódeczkowatej, wiek>=17 oraz zastosowanie leczenia operacyjnego. Dostępne dane pacjentów jak i wpisy do książek operacyjnych zostały retrospektywnie przeanalizowane. Oceny typu złamania w oparciu o obrazową dokumentację radiologiczną dokonano wykorzystując zmodyfikowaną skalę Herbert'a, klasyfikację Russe i prostą klasyfikację anatomiczną.

Wyniki

W przebadanej grupie pierwotnemu zabiegowi operacyjnemu poddanych zostało 10 pacjentów, w 13 przypadkach był on wtórny do leczenia zachowawczego. Zdjęcia rentgenowskich wykonywano rutynowo w trzech projekcjach (PA, boczne i skośne). W większości pierwotnych zabiegów operacyjnych założono prostą śrubę dociskową z dobrym śródoperacyjnym efektem. Prawa ręka częściej operowana była wtórnie do leczenia zachowawczego. Dodatkowa resekcja kości łódeczkowatej była przeprowadzona wyłącznie w pojedynczych przypadkach zabiegu wtórnego. Podobne obserwacje poczyniono względem stosowania autoprzeszczepu.

Wnioski

W złamaniu kości łódeczkowatej liczba pierwotnych, jak i wtórnych zabiegów operacyjnych wydaje się być zbliżona. Można przypuszczać, że poprzez podniesienie czułości technik diagnostycznych lub/i rozszerzenie wskazań do pierwotnego zabiegu operacyjnego, uzyska się zmniejszenie częstości zrostów powikłanych, zwłaszcza stawu rzekomego.

P41 INFLUENCE OF AMOUNT OF MUSCLE ON QUALITY OF LIFE IN PATIENTS WITH KNEE OSTEOARTHRITIS

III Środkowo Europejski Kongres Osteoporozy i Osteoartrozy oraz XV Zjazd Polskiego Towarzystwa Osteoartrologii i Polskiej Fundacji Osteoporozy, Kraków 24-26.09.2009

Streszczenia:
Ortopedia Traumatologia Rehabilitacja 2009, vol 11 (Suppl. 2), s:156-157.

P41
INFLUENCE OF AMOUNT OF MUSCLE ON QUALITY OF LIFE IN PATIENTS WITH KNEE OSTEOARTHRITIS

Milenovic N.[1], Popovic B.[2], Savic K.[3]

[1] Special Hospital for Rheumatologic Diseases, Faculty of Medicine, University of Novi Sad, Serbia
[2] Faculty of Medicine, University of Novi Sad, Serbia
[3] Clinic of Child Habilitation and Rehabilitation, Institute for Child and Youth Heath Care of Vojvodina, Serbia

Key words: *osteoarthritis knee, quality of life, muscles*

Objectives: One of common noninflammatory degenerative disease is knee osteoarthritis (KOA). Chronicle character of disease, prolonged pain episode, reduction of daily activities can influenced on quality of life. The aim of the study was to establish how amount of muscles can influence on quality of health in patients with KOA.

Methods: We examined 100 patients (30 male and 70 female), age 40-80, with the diagnosis of KOA. The muscle mass (MM) was

analyzed from body composition by Tanita BC 540 Innerscan Body Composition Monitor. Patients fulfilled EuroQol 5D

Results: Average MM was 49.36 kg (SD 8.41kg) with statistical significant difference ($t=5.817$; $p<0.0001$) between gender which indicate significant higher MM for male 62.68kg (SD 6.61kg) than for female 46.47kg (SD 5.45kg). Patients evaluated their state of health on 54.93 (SD 19.56), without statistical significant difference between gender ($t=0.488$; $p=0.629$), although female patient evaluated better (55.78 vs. 51.00). Items analyzes indicated that in the first dimension: mobility -95% of patients had some walking problems, in the second dimension: self care- 64.3% of patients had some problem with self care, in the third dimension: usual activity- 89.3% of patients had some problem with performing their usual activity, in the fourth dimension: pain/discomfort 89.3% of patients had moderate pain and discomfort and in the fifth dimension: anxiety/depression 89.3% of patients had moderate anxiety and depression. We found statistical significant correlation between MM and second dimension ($r=-0.389$; $p=0.042$) and MM and the fifth dimension ($r=-0.550$; $p=0.002$) which indicated that increase of MM could reduce problem with self care and level of anxiety and depression.

Conclusions: Amount of muscle can influence on bettering quality of life in patient with KOA. Cause of that we suggested to educated patient with KOA for daily active exercise in aim to improve state of health.